

НОРА КУНАС

enthusiast
Children's
Books

Илюстрации: Тему Юхани

НОРА КУНАС

ВИЛМА ХАХОВА
и царят
на мощениците

ИЛЮСТРАЦИИ:
ТЕМУ ЮХАНИ

превод от фински:
РОСИЦА ЦВЕТАНОВА

enthusiast
| Children's
| Books

София, 2026

Noora Kunnas

Salmanterin Terttu ja huijareiden kuningas

Copyright text © Noora Kunnas, 2020

Copyright illustrations © Teemu Juhani, 2020

Original edition published by Otava, 2020

Bulgarian language edition published by agreement with Noora Kunnas, Teemu Juhani and Agency Ahlbäck Oy, Helsinki, Finland.

All rights reserved

Нора Кунас

Вилма Хахова и царят на мошениците

© Росица Цветанова, превод, 2026

© Тему Юхани, илюстрации, 2020, 2026

© Enthusiast – запазена марка на „Алто комюникейшънс енд пъблишинг“ ООД, 2026

ISBN 978-619-164-794-1

Здрасти, чизо!

– Цветята свеждат поглед морен и лятото в Лапландия е спомен. Ой, тин-ти-рин том-том... – Заглъхна дълбок, треперещ глас по радиото.

– Ето че чухме тазгодишното парче, което ще представи Финландия на Евровизия – невероятно красивото и трогателно „Тин-ти-рин том“. Слушателите ни надали са се затруднили да познаят изпълнителя. Този красив глас принадлежи не на кого да е, а на любимеца на цялата страна Оли-Пека Изтърканен, който днес гостува в студиото. Добре си ни дошъл, Оли-Пека. – Водещата говореше забързано, благодарно и дрезгав глас.

Червеното комби на семейство Юнила продължаваше напред. Децата Мико и Лили седяха отзад, тихичко си шушукаха и изучаваха „Наръчник за детективи“.

Караше мама Алина. Тя се ухили до уши, когато погледна към тях през огледалото за обратно виждане.

– О, в добро настроение са – каза на мъжа си Яко, който седеше до нея.

Алина и Яко щяха да заминават в командировка в Непал, та се налагаше да оставят децата си на грижите на брата на Яко – Джим. Чичо им се занимаваше с маркетинг и беше известен с бизнес идеите си, безподобната си мания да чисти и факта, че ненавиждаше всякакви деца.

Мико и Лили бяха принудени да останат в дома му веднъж, понеже родителите им щяха да пътуват, и тогава мрънкаха по целия път. Защо сега приемаха гостуването у чичо си така спокойно?

О, не, в никакъв случай не го бяха захаресвали. Рагваха му се точно колкото и на изненадващите контролни, които им спретваха в училище. По време на предишното си гостуване обаче децата се бяха запознали с чудатата съседка на Джим – Вилма Хахова – и нейния просто удивителен говорещ петел Педро, с които бяха поели на най-щурото приключение. Мико и Лили нямаха търпение да видят какво им предстои този път.

– Текстът на тазгодишното финландско участие в Евровизия е по любимото на децата стихотворение „Тин-ти-рин скала“ от детската поетеса Ирма Тряскова, която всички обожаваме. Знаехте ли още от самото начало, че творбата ще бъде изпълнявана на фона на нежните тонове от акустична китара? А как ви хрумна идеята да възнеете природата на Лапландия в стихотворението? – попита радиоводещата Оли-Пека.

– Да, за мен и за целия екип беше изключително важно да сътворим нещо коренно различно от блудкава еднокдневка, с каквито иначе изобилства Евровизия. Тази година искахме да участваме с творба, която те докосва повече с текста си, отколкото с мелодията. Същевременно отдадохме дължимата почит на стихотворението от Ирма Тряскова „Тин-ти-рин скала“, така прочувствено и затрогващо, но все пак твърде кратичко. Ето защо нашият текстописец Какс Моберг му добави щипчица от красотата на финландската природа, по-точно на Лапландия. С него и с продуцента плакахме неведнъж, толкова

е въздействащо това стихотворение – отговори Оли-Пека.

– Слушателите ни сигурно изгарят от нетърпение да узнаят кои са любимите ти стихове от тази вълнуваща и нежна творба – продължи да разпитва водещата.

Оли-Пека се покашля и зарецитира:

– Тим-тим-тралали, хор от лаймове ехти,

Насред езерото тъй кънти:

Млъкнете и ме измлъкнете вий.

Оли-Пека замлъкна и изхлипа тихичко.

– И на това ли са ригали? – изсмя се Яко. – Че на кого му се доплаква от „Тин-ти-рин скала“?

– Измислихте ли вече за какво ще пишете? – попита мама Алина децата.

Мико и Лили възнамеряваха да участват в конкурс за ученици на вестник „Жужаща пухкавелка“. Най-добрият текст щеше да бъде поместен на първа страница.

– Може да напишете история за чичо си. Най-коравият бос на продажбите Йосафат, ох, исках да кажа Джим – вживя се Яко. Все забравяше, че брат му си е сменил името и вече не се казва Йосафат, а Джим. „За по-правдоподобно“ – беше се обосновал чичото.

Децата изкривиха лица в гримаси. Чичо Джим беше последният човек, за когото биха писали във вестник. Освен ако не се налагаше да разкажат за най-противния мъж на планетата. Чичо Джим просто ненавиждаше хлапетата и родни-

ните му не бяха изключение. По собствените му думи го подлъгали да стане кръстник на Мико. Джим обожаваше своя светнал от чистота дом и не желаше да му цапат някакви си там деца. Но дори и любовта към белия интериор на жилището му отстъпваше пред любовта към колата, която всяка година сменяше с по-нов модел. Колкото по-мощна, толкова по-добре. „По автомобила се вижда колко струва човек“ – обичаше да казва той.

– Може би Вилма ще измисли нещо за вестника – прошенна Лили на Мико, когато свиха по чакълестата настилка на ул. „Сумрачна“.

– Пък и ще имаме възможност да изпробваме детективските си умения – зарадва се братчето ѝ.

– Скоро ще пристигнем – надъха мама Алина децата.

Улица „Сумрачна“ беше китен чакълест път с пъстри стари гървени къщички в спретнати редички. На този фон домът на Джим просто се набиваше на очи. Модерна бяла едноетажна къща с плосък покрив и двор, асфалтиран от край до край. „Прилича на картонена кутия“ – често подхвърляха съседите.

На двора се мъдреше черен спортен автомобил. Старото комби на семейство Юнила отби току зад колата и в същия момент от къщата изхвърча мъж с вид на злодей, облечен с ежедне-

вен панталон в цвят как и прилепнала тениска, който размахваше ръце нагоре-надолу като обезумял. Мъжът беше Джим.

– Спрете я тази бракма! Стоп! – изкрещя той, целият почервенял.

Алина спря комбито и отвори прозореца.

– Какво има, Джим? – учуди се тя.

– Караш към прескъпата ми нова кола! – викна той.

Алина го изгледа стъписано. Дотам имаше поне още два метра. Все пак угаси двигателя, за да пощади нервите на чичо си.

– Та ние дори не сме я приближили – отбеляза Яко, като отвори вратата. Беше му станало смешно.

Брат му избърса малко невидим прах от капака на спортния си автомобил.

– Колата ми се нуждае от свободно пространство в радиус от пет метра, иначе хибридите и джантите не работят – натърти Джим. –

Това е най-новият модел на пазара. Вдига сто километра в час за четири секунди.

– Изключително полезна особеност – отвърна Яко.

Лили и Мико изскочиха от задната седалка с развети чорлави коси. Джим ги измери с поглед.

„Изглеждат плачевно точно колкото и миналия път“ – помисли си той.

– Зрасти, чичо! – възкликна Лили, но Джим не си направи труда да ѝ отговори. Върна се в къщата с маршова стъпка.

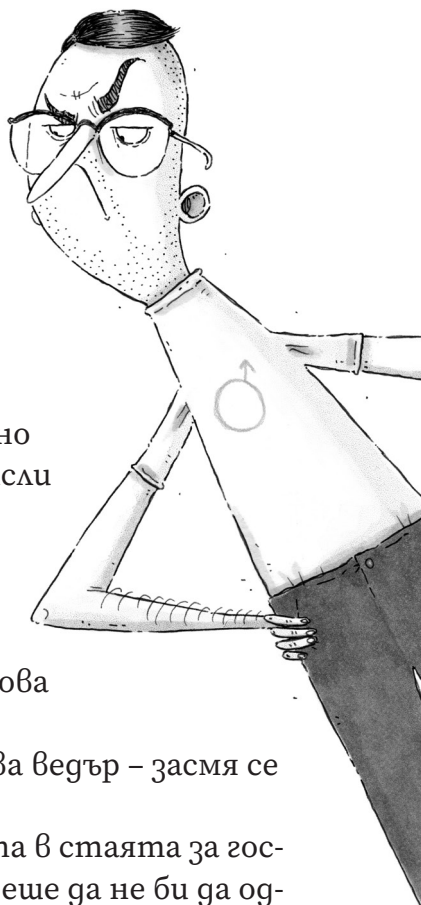
– Рядко се случва да е толкова ведър – засмя се Алина.

Яко внесе чантите на децата в стаята за гости, докато брат му зорко следеше да не би да ограска с тях стените.

Лили, която обожаваше да чете, този път беше взела със себе си само една раница книги.

– Твърде е възможно да не ми остане кой знае колко време за четене – беше споменала.

Алина, Яко и Джим пиха кафе в кухнята, а децата долепиха глави и се потопиха в детективския наръчник. Джим се хвалеше с новите си мар-

кетингови идеи, които продал на клиентите си със страховтна надценка.

Вечерта, когато стана време родителите да си тръгнат, децата им помахаха от вратата бодри и весели.

– Я, мина много по-добре от последния път – учуди се Алина.

– Ами ние отиваме да спим – събщи Лили на чичо си, когато родителите им потеглиха и децата се отправиха към стаята за гости. Джим тръгна по петите им, като следеше да не се отклонят от маршрута си и да не докосват нищо по пътя. Мико затвори вратата и му викна радостно:

– Хайде, заключвай!

Ключалката изщрака и Джим остана на спокойствие, знаейки, че децата няма да обикалят из къщата и да цапат посред нощ.

– Непоносими сополанковци – промърмори под носа си и отиде да гледа телевизия в дневната.

Нора Кунас
Вилма Хахова и царят на мошениците

Превод *Росица Цветанова*
Редактор *Симона Христова*
Коректор *Мария Венедикова*
Илюстрации *Тему Юхани*
Адаптация *Йоанна Тодорова*

Финландска. Първо издание
Формат 60x90/16
Печатни коли 9,5
ISBN 978-619-164-794-1

Издава

enthusiast

Запазена марка на
„Алто комюникейшънс енд пъблишинг“ ООД
София, бул. „Васил Левски“ 31
тел. 02/943 87 16
e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите от
www.enthusiast.bg

Печат БУАВЕСТ ПРИНТ

Две хлапета, тугата баба, говорещ петел и един музееен крадец - какви ли неприятности ще забъркат този път?

Лули и Мико се завръщат в Пъстроцвет при чудатата съседка Вилма Хахова и говорещия петел Педро, където ги очаква поредното незабравимо приключение.

В градчето предстои карнавал по случай 140-ата годишнина на изчезналата преди десетилетия поетеса Ирма Тряскова. Всички се забавляват, облечени като герои от книгите ѝ, но сред веселбата и костюмите се крие изкусен крадец, който цяла пролет тършува из музеите и умело отмъква стари сребърни тенджерки и прибори, емайлирани канчета, порцеланови чаши и какви ли още не ценни предмети. Къщата на Ирма изглежда като идеалната му следваща спирка...

Ще успеят ли Лули, Мико и техните приятели да спият царя на мошениците, преди той да плякоса поредното произведение на изкуството?

Цена: 9 € / 17.60 лв.

9 786191 647941

www.enthusiafast.bg